

לא בתפלה ולא על הכוס ככל מוצאי יום טוב, שלא תקנו הבדלה אלא ביציאת יום קדוש וכניסת יום חול, וכאן הרי קדושת השבת הנכנסת חמורה מקדושת יום טוב היוצאת.

ואם חל יום טוב במוצאי שבת, מבדילין במוצאי שבת, כיון שהקדושה היוצאת חמורה מהקדושה הנכנסת, ולא תוקעין קודם כניסת היום טוב, שהרי לא צריכים להפסיק משום מלאכה.

ביצד מבדילין במוצאי שבת שהוא יום טוב?
אומר "המבדיל בין קודש לקודש".

רבי דוסא אומר: כך הוא אומר "בין קודש חמור לקודש קל"

האומר שנערה אינה ממאנת אבל חכמים אומרים: יש מיאון במקום חליצה שלדבריהם אפילו נערה יכולה למאן וממילא יתכן שהמיאון והחליצה יהיו שניהם במקום אחד דהיינו בנערה.

ומאן חכמים החולקים על רבי מאיר? רבי יהודה היא. דתניא: עד מתי הבת ממאנת? עד שתיביא שתי שערות, שהן סימני נערות ומכאן ואילך אינה יכולה למאן, **דברי רבי מאיר.**

רבי יהודה אומר: אף משהביאה שתי שערות עדיין יכולה היא למאן עד שירבה השיער השחור שבאותו מקום על הלבן, דהיינו, על הבשר, שיראה כאילו יש שם הרבה שיער. (181)

מתניתין:

כל מקום שיש תקיעה, אין הבדלה. וכל מקום שיש הבדלה אין תקיעה.

ומפרשת המשנה: **יום טוב שחל להיות בערב שבת, תוקעין כבכל ערב שבת,** שהיו תוקעין לפני כניסת השבת שש תקיעות כדי שידעו העם להפסיק ממלאכה. ואף על פי שהיום הוא יום טוב ואסור במלאכה, מכל מקום היו תוקעין כדי להפסיק ממלאכת אוכל נפש המותרת ביום טוב.

ולא מבדילין, אין אומרים הבדלה בלילה

גמרא:

ודנה הגמרא: **היכי תוקע?** כיצד היא צורת התקיעה בערב שבת שהוא יום טוב, שהרי מסתבר שצריך לשנות מהתקיעה של כל ערב שבת שהוא יום חול, ואילו היום יש בו קדושה.

ומשנינן: **אמר רב יהודה: תוקע ומריע מתוך תקיעה.** דהיינו, כשהוא תוקע תקיעה תרועה תקיעה כבכל ערב שבת, לא יפסיק בין התקיעה לתרועה שאחריה כרגיל אלא יעשה אותם ברצף אחד.

קנס ואין לה מחר.
181. עיין רש"י ותוס'.

ב. מבת שלש ועד שתהיה נערה יש לה קנס וגם מחר ג. מזמן שנעשתה נערה ועד שתיבגר יש לה